

то бѣхъ търсили богатства чрезъ сръдството на измамата, на предателствата и на жестокоститѣ. Той забѣлѣза тамъ много нечестивы лицемѣры, които, като са престрували че обичать вѣрата, употребявахъ я като единъ добъръ предлогъ за да удовлетвориѣтъ тщеславіето си, и да си играѣтъ съ лековѣрныѣ челоуѣцы. Тѣзи челоуѣцы, които бѣхъ злоупотребили даже самата добродѣтель, която е найголъмыйтъ даръ на боговетѣ бѣхъ наказаны като найзлотворны отъ сичкыѣ челоуѣцы. Дѣцата които бѣхъ одушили бащытѣ и майкытѣ си, сугругытѣ които бѣхъ потопили рѣцѣтѣ си въ кръвта на мжжыетѣ си, предателитѣ които бѣхъ предали отечеството си слѣдъ като бѣхъ престжпнили сичкыѣ клѣтвы, търняхъ мжкы помалко жестоки отъ мжкытѣ на лицемѣрытѣ. Тримата сѣдници на адъ тѣй бѣхъ заповѣдали; и ето причината на туй: лицемѣрытѣ не са благодарѣтъ да бждѣтъ злы както другыѣ нечестивы; тѣ искатъ еще да минѣтъ за добры, и правѣтъ, съ лжливата си добродѣтель, щото челоуѣцытѣ да не смѣѣтъ вече да са повѣряѣтъ на истинната. Боговетѣ, съ които тѣ сж са подигравали, и които тѣ направили прѣзрителны предъ челоуѣцытѣ, намѣрватъ удоволствіе да употребяватъ сичкото си могущество да си отмѣстѣтъ за поруганіята имѣ.

До тѣзи наказаны виждахъ са другы челоуѣцы които престолюдіето не счита никакъ за престжпници, но които божіето мценіе преслѣдува немилостиво: тѣ сж непризнателныѣ, лжцытѣ, ласкателытѣ които сж хвалили порока; злытѣ критицы които сж са старали да посраміѣтъ найчистата добродѣтель; наконецъ тѣзи които сж сѣдили дързко работытѣ безъ да ги познаватъ изъ дѣно, и които чрезъ туй сж повредили славата на невиннытѣ.

Но между сичкыѣ непризнателности бѣше наказана като найчерна тѣзи въ която челоуѣцытѣ падѣтъ противъ боговетѣ: „Какъ! говореше Минось, челоуѣкъ минува за чудовище когато е непризнателенъ къмъ баща си, или къмъ пріятеля си отъ когото е пріелъ нѣкоя помощ; и той са хвали да е непризнателенъ къмъ боговетѣ отъ които е получилъ живота и сичкыѣ добрины които той съдържа! Не е ли той длѣженъ на